

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2017/1460**2017 m. rugpjūčio 8 d.****kuriuo iš dalies keičiamas įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2008 dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse***(pranešta dokumentu Nr. C(2017) 5471)***(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽²⁾, ypač į jos 10 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvą 92/119/EEB, nustatančią Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos ⁽³⁾, ypač į jos 14 straipsnio 2 dalį, 19 straipsnio 1 dalies a punktą, 3 dalies a punktą, 4 ir 6 dalis,atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvą 2002/99/EB, nustatančią gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą ⁽⁴⁾, ypač į jos 4 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Direktyvoje 92/119/EEB nustatytos bendrosios kontrolės priemonės, kurios turi būti taikomos kilus tam tikrų gyvūnų ligų, įskaitant žvynelinę, protrūkiui. Taikant tas kontrolės priemones, be kita ko, nustatomos apsaugos ir stebėjimo zonos apie užkrėstą ūkį, be to, žvynelinės protrūkio atveju kaip papildoma kontrolės priemonė numatyta neatidėliotina vakcinacija;
- (2) Komisijos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2016/2008 ⁽⁵⁾ nustatytos su žvyneline susijusios gyvūnų sveikatos kontrolės priemonės, taikytinos to sprendimo I priede nurodytose tam tikrose valstybėse narėse ar jų dalyse, taip pat minimalieji vakcinacijos nuo žvynelinės programų, kurias valstybės narės teikia Komisijai patvirtinti, reikalavimai. Įgyvendinimo sprendime apibrėžta, kad užkrėstos zonos – tai jo I priedo II dalyje nurodytos valstybių narių teritorijos dalys, kurios apima patvirtinto žvynelinės užkrato sritis ir visas pagal Direktyvą 92/119/EEB nustatytas apsaugos ir priežiūros zonas ir kuriose patvirtinus vakcinacijos programas gali būti atliekama vakcinacija nuo žvynelinės. Jame taip pat apibrėžta, kad neužkrėstos zonos, kurioje atliekama vakcinacija – tai to priedo I dalyje nurodytos valstybių narių teritorijų dalys, apimančios užkrėstoms zonoms nepriskiriamas sritis, kuriose patvirtinus vakcinacijos programas atliekama vakcinacija nuo žvynelinės;
- (3) Įgyvendinimo sprendime (ES) 2016/2008 numatytos specialios rizikos mažinimo priemonės ir prekybos apribojimai, susiję su gyvais galvijais ir nelaisvėje laikomais laukiniais atrajotojais, jų genetinės medžiagos produktais ir kitais tų gyvūnų produktais, kurie turi būti įgyvendinti užkrėstose zonose ir neužkrėstose zonose, kuriose atliekama vakcinacija, kad būtų kuo labiau sumažinta žvynelinės plitimo rizika;
- (4) 2017 m. kovo 27 d. patvirtintoje Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) ataskaitoje dėl žvynelinės ⁽⁶⁾ (toliau – 2017 m. EFSA ataskaita) nurodoma, kad iki 2016 m. Europoje surinktų epidemiologinių duomenų apie žvynelinę

⁽¹⁾ O L L 395, 1989 12 30, p. 13.⁽²⁾ O L L 224, 1990 8 18, p. 29.⁽³⁾ O L L 62, 1993 3 15, p. 69.⁽⁴⁾ O L L 18, 2003 1 23, p. 11.⁽⁵⁾ 2016 m. lapkričio 15 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2008 dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse (O L L 310, 2016 11 17, p. 51).⁽⁶⁾ EFSA Journal 2017;15(4):4773.

analizė rodo, jog ten, kur masinės vakcinacijos nuo žvynelinės kampanijos buvo tinkamai įvykdytos, šią ligą pavyko suvaldyti, užkertant kelią naujiems protrūkiams. Šiomis išvadomis patvirtinamos ankstesnės 2016 m. liepos 29 d. priimtose Europos maisto ir saugos tarnybos skubios rekomendacijos dėl žvynelinės ⁽¹⁾ (toliau – 2016 m. EFSA skubi rekomendacija) išvados, jog masinė vakcinacija yra veiksmingiausia žvynelinės kontrolės priemonė, ypač jei vakcinuotų gyvūnų imunitetas išsivysto iki atsirandant ligai, t. y. jei vakcinacija vykdoma prevenciškai;

- (5) neseniai vykdytų vakcinacijos nuo žvynelinės kampanijų veiksmingumas, patvirtintas 2016 m. EFSA skubioje rekomendacijoje ir 2017 m. EFSA ataskaitoje, rodo, kad tinkamai vakcinuoti galvijai gali būti vežami iš vienos valstybės narės neužkrėstos zonos, kurioje atliekama vakcinacija, į kitą valstybę narę ar trečiąją šalį arba tos pačios valstybės narės neužkrėstoje zonoje, kurioje atliekama vakcinacija, viduje arba užkrėstoje zonoje taikant mažiau ribojamas taisykles. Dėl tos pačios priežasties mažiau ribojamos taisyklės turėtų būti taikomos vakcinuotų patelių atsivestų nevakcinuotų jauniklių vežimui tos pačios valstybės narės toje pačioje zonoje. Tokios pat mažiau ribojamos taisyklės turėtų būti taikomos nevakcinuotų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų vežimui tos pačios valstybės narės toje pačioje neužkrėstoje zonoje, kurioje atliekama vakcinacija, jei jie yra importuoti iš valstybių narių arba trečiųjų šalių ar jų zonų, kurioms netaikomi su žvyneline susiję apribojimai, kadangi šios ligos plitimo požiūriu tokio pobūdžio vežimas gali būti laikomas mažai rizikingu;
- (6) šiuo metu vakcinaciją nuo žvynelinės vykdančios trys į įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 I priedą įtrauktos valstybės narės – Kroatija, Bulgarija ir Graikija – paprašė, kad šis įgyvendinimo sprendimas, visų pirma jo 4, 5 ir 6 straipsniai, būtų iš dalies pakeisti, kad būtų nustatytos mažiau ribojamos nevakcinuotų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų, kuriems taikytina pakartotinė vakcinacija, ir vakcinuotų patelių atsivestų nevakcinuotų jauniklių vežimo taisyklės. Be to, Kroatija paprašė, kad mažiau ribojamos taisyklės būtų taikomos nevakcinuotų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų, kurių kilmės šalis – valstybės narės arba trečiosios šalys ar jų zonos, kurioms netaikomi su žvyneline susiję apribojimai dėl patvirtintų žvynelinės atvejų arba vakcinacijos nuo jos, vežimui;
- (7) žvynelinės plitimo vežant gyvus galvijus ir nelaisvėje laikomus laukinius atrajotojus, vakcinuotus nuo žvynelinės, rizika yra didesnė, kai jie yra vakcinuojami pirmą kartą, palyginus su atitinkama rizika, kai jie vakcinuojami pakartotinai, kadangi pastaruoju atveju jie dar turi imunitetą dėl ankstesnės vakcinacijos. Todėl žvynelinės plitimo rizika yra didesnė, kai šių gyvūnų kilmės ūkyje vakcinacija vykdoma pirmą kartą, nei tada, kai kilmės ūkyje pakartotinė vakcinacija vykdoma tuo metu, kai jame esantys gyvūnai dar turi imunitetą dėl ankstesnės vakcinacijos. Todėl tikslinga nustatyti skirtingas apribojimų taisykles, taikomas dviem minėtais atvejais, atsižvelgiant į dėl vakcinacijos nuo žvynelinės įgyjamo imuniteto trukmę, nurodytą vakcinų gamintojų instrukcijose;
- (8) todėl nukrypti leidžiančių nuostatų reikalavimai ir gyvūnų bei nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų vežimui iš neužkrėstų zonų, kuriose vykdoma vakcinacija, ir užkrėstų zonų bei jų viduje taikomos specialiosios sąlygos ir įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 4, 5, 6 ir 12 straipsniai turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (9) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2008 iš dalies keičiamas taip:

1) 4 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) gyvūnai yra kilę iš ūkio, kuriame buvo laikomi ne mažiau kaip 28 dienas, ir likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos buvo vakcinuoti nuo žvynelinės ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinacijos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė. Tame kilmės ūkyje visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinacijos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė;“;

⁽¹⁾ EFSA Journal 2016;14(8):4573.

b) b punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) gyvūnai likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki išvežimo dienos buvo vakcinuoti nuo žvynelinės ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė. Tų gyvūnų kilmės ūkyje visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė;“;

c) c punkto ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) gyvūnai likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos buvo vakcinuoti nuo žvynelinės ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė. Tų gyvūnų kilmės ūkyje visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė;“;

2) 5 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) gyvūnai likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos buvo vakcinuoti nuo žvynelinės ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė. Tų gyvūnų kilmės ūkyje visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė;“;

3) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų vežimui į I priedo II dalį įtrauktose tos pačios valstybės narės srityse taikomos specialiosios sąlygos

1. Jeigu laikomasi šio straipsnio 2 dalies nuostatų, kompetentinga institucija, nukrypdama nuo 3 straipsnio a punkte nustatyto draudimo, gali leisti išvežti gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų siuntas iš ūkių, esančių į I priedo II dalį įtrauktoje srityje, į paskirties vietą, esančią į I priedo II dalį įtrauktoje kitoje tos pačios valstybės narės srityje.

2. 1 dalyje nustatyta nukrypti leidžianti nuostata taikoma tik toms gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų siuntoms, kuriose vežami gyvūnai atitinka bent vieną iš toliau nurodytų sąlygų:

a) gyvūnai likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos buvo vakcinuoti nuo žvynelinės ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė. Tų gyvūnų kilmės ūkyje visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė;

b) gyvūnai, neatsižvelgiant į kiekvieno iš jų vakcinacijos statusą arba vakcinaciją nuo žvynelinės kilmės ūkyje, gali būti vežami priverstiniam skerdimui į skerdyklą, jei kilmės ūkiui dėl žvynelinės netaikomas nė vienas Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas tokį vežimą draudžiantis apribojimas;

c) gyvūnai yra nevakcinuoti jaunesni kaip šešių mėnesių palikuonys, kuriuos atsivedė patelės, vakcinuotos likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki atsivedimo, kurių imuniteto trukmė, nurodyta vakcinos gamintojo, atsivedimo dieną nebuvo pasibaigusi ir kurie gali būti išvežti į kitą ūkį ar skerdyklą ir nedelsiant paskersti. Tų gyvūnų kilmės ūkyje visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė, o ūkiui dėl žvynelinės netaikomas joks Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas tokį vežimą draudžiantis apribojimas.“;

4) Po 6 straipsnio įterpiamas 6a straipsnis:

„6a straipsnis

Gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų vežimui iš sričių, įtrauktų į I priedo I dalį, į tos pačios valstybės narės sritis, įtrauktas į I priedo I ar II dalį, taikomos specialiosios sąlygos

1. Jeigu laikomasi šio straipsnio 2 dalies nuostatų, kompetentinga institucija, nukrypdama nuo 3 straipsnio a punkte nustatyto draudimo, gali leisti išvežti gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų siuntas iš ūkių, esančių į I priedo I dalį įtrauktoje srityje, į paskirties vietą, esančią tos pačios valstybės narės į I priedo I ar II dalį įtrauktoje kitoje srityje.
2. 1 dalyje nustatyta nukrypti leidžianti nuostata taikoma tik toms gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų siuntoms, kuriose vežami gyvūnai atitinka bent vieną iš toliau nurodytų sąlygų:
 - a) gyvūnai likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos buvo vakcinuoti nuo žvynelinės ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė. Tų gyvūnų kilmės ūkyje visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė;
 - b) gyvūnai, neatsižvelgiant į kiekvieno iš jų vakcinacijos statusą arba vakcinaciją nuo žvynelinės kilmės ūkyje, gali būti vežami priverstiniam skerdimui į skerdyklą, jei kilmės ūkiui dėl žvynelinės netaikomas nė vienas Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas tokį vežimą draudžiantis apribojimas;
 - c) gyvūnai yra nevakcinuoti jaunesni kaip šešių mėnesių palikuonys, kuriuos atsivedė patelės, vakcinuotos likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki atsivedimo, kurių imuniteto trukmė, nurodyta vakcinos gamintojo, atsivedimo dieną nebuvo pasibaigusi ir kurie gali būti išvežti į kitą ūkį ar skerdyklą ir nedelsiant paskersti. Tų gyvūnų kilmės ūkyje visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė, o ūkiui dėl žvynelinės netaikomas joks Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas tokį vežimą draudžiantis apribojimas;
 - d) gyvūnai į ūkį buvo atvežti ne daugiau kaip prieš tris mėnesius iš kitos valstybės narės arba trečiosios šalies ar jos zonos, kurioms netaikomi su žvyneline susiję apribojimai dėl patvirtintų žvynelinės atvejų arba vakcinacijos nuo žvynelinės ir kurie gali būti išvežti į skerdyklą ir nedelsiant paskersti. Tų gyvūnų kilmės ūkyje visi kiti žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir išvežimo dieną nėra pasibaigusi vakcinos gamintojo nurodyta imuniteto trukmė arba dėl ankstesnės vakcinacijos įgyto ar pasyviojo imuniteto trukmė, o ūkiui dėl žvynelinės netaikomas joks Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas tokį vežimą draudžiantis apribojimas.“;

5) 12 straipsnio įžanginis sakinyss pakeičiamas taip:

„Kompetentinga institucija užtikrina, kad gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų, neperdirbtų šalutinių gyvūninių produktų ir neapdorotų kailių ir odų, kuriems taikomos 4, 5, 8 ir 9 straipsniuose nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, vežimui taikoma nukreipimo tvarka atitiktų šiuos reikalavimus:“.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2017 m. rugpjūčio 8 d.

Komisijos vardu
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komisijos narys